

Grundtvig-arkivet fasc.: 114.

Registreret af: KT d. 14 / 6 1955.

Evt. enhedens nr.: 114.VII.

1. Titel el. kort indholdsangivelse:

C 2.

Antal sider: 28.

(Om Christendommens Sandhed)

Antal blade: 14 (7 pag. læg:
12-17)

Fortsættelse af fasc. 113.VII.

Format: kvart.

2. Papirsort (farve og evt. vandmærke): Klippan
1824

7. Ms.' første linie: Udbredelse og Uddannel-
se have hvad Christne maae kalde

3. Afmærkning (I. J. N. osv.): ...

8. Ms.' sidste linie: en svoren Fjende ad
(fortsættes: fasc. 113.XVIII)

4. Ortografi:

9. Tryk el. benyttelse:

Th M VI

5. Andre ydre kriterier:

6. Indre kriterier (allusioner, citater m. m.):

10. Tidl. forskeres skønsmæssige datering(er):

11. Nr. i bibliografien:

444.

Indholdsregist:

Her opgår der et lys over Guds riges krigshistorie: gør den tro og dåb, som gør os til kristne, os også til medborgere i det samme himmeriges rige på jorden og tjenere af samme herre, er det også utilladeligt at bekæmpe dem, der har samme herre, tro, dåb og håb, selv om vi ikke kan leve i broderlig forening med dem (på grund af ukristeligt levned eller gudsdyrkelse). Det udvortes er genstand for kristelig frihed. Skilsmisse fra fornægterne - kætterne - er derimod nødvendig (12).

Kristendommens forsvar er lig dens svar. Der gives intet matematisk bevis for kristendommen. Historie, kendsgerninger, kan kun bevidnes. Men umuligheden af troens sandhed kan ikke bevises. Bevisførelsen påligger angriberen! jf. LEIBNITZ: kristendommen er filosofisk uangribelig (13). - Fjenden skal holde sig til dåbsbekendelsen, som er uangribelig - i mod-

sætning til bibelen (14), der må undersøges frit (15). Luther og Augustana. Det levende udtryk, som bekendelsen er i modsætning til bogen (16a). Påstanden om en personlig djævel i forsagelsen (16b). Han er ingen trosartikel, men en plage (17). Luthers vid under disput med djævelen. Krigserklæringen mod ham er det eneste, vi fordrer af alle kristne (17).

Fortsettes af fasc. 113.XVIII.